

45 Kr. pr. Td. Hartkorn paa Ærø. Derfor er den Skat, der er tilbage, forholdsvis meget mere trykkende paa Ærø end paa Bornholm. Jeg gentager, at jeg indrømmer, at det er rigtigt, at Bornholm faar, hvad der kan tilkomme den i denne Sag, men det vilde da ogsaa være rigtigt, at andre Egne fik, hvad der tilkom dem.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Blem: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning ansaas dette Forslag for *vedtaget*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Invalideforsørgelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2663 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

J. J. Jensen: Allerførst vil jeg bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har forelagt dette Forslag om at forbedre Invalidernes Kaar. Vi ere vist alle enige om, at er der nogen, der trænge til at faa deres Kaar forbedrede, saa er det disse Folk, der have ofret deres Førlighed for Fædrelandet i de Krige, vi have ført. Derfor haaber jeg, at der ikke er nogen i denne Sal, uden at han er taknemmelig for dette Forslag, men naar jeg udtaler en Tak, fordi Forslaget er forelagt, har jeg dog en lille Smule at tilføje. Jeg kunde ønske, at det havde haft en noget videregaaende Karakter. Jeg tænker særlig paa de gamle Soldater fra Trearskrigen 1848, 49, 50. De ere jo alle sammen saa gamle, at de ere over det, man kalder Støvets Aar, idet de alle ere over 71 Aar. Der er selvfølgelig ikke ret mange tilbage af disse gamle Soldater, men nogle er der jo dog, og de slaa sig igennem med deres smaat tilmaalte Alderdomsunderstøttelse, som de selvfølgelig skulle klare sig med,

saa godt de kunne. Af denne Understøttelse svarer Staten jo allerede i Forvejen Halvdelen, men jeg synes nok, man kunde være tjent med, at Staten ydede den fulde Understøttelse til disse gamle Krigere, saa at de ikke i Fremtiden behøvede at staa over for Kommunalbestyrelserne og bede om en forhøjet Alderdomsundersøttelse for at kunne slaa sig igennem og faa det nødvendige til Livets Udkomme. Jeg vil derfor indtrængende anmode det høje Ting, den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, om at behandle denne Sag med Velvillie. Det er ikke nok, at vi regne ud i Smaamønt, hvor mange Kroner og Øre det vil koste Statskassen at give disse Mænd en ordentlig Understøttelse — vi maa ogsaa vise nogen Følelse, noget Hjertelag for disse gamle Mennesker, saa meget mere som der kun kan være et begrænset Antal af dem tilbage, og Staten i Forvejen bidrager Halvdelen af den Understøttelse, som de fleste af dem oppebære.

Der er en anden Ting, jeg gerne vilde paapege, og det er, at der i Lovforslaget staaar, at Loven skal træde i Kraft den 1. April 1904, men jeg vil ret meget anbefale, at vi faa denne Lov ført igennem saa betids, at den vil kunne træde i Kraft allerede den 1. Januar 1904, saa de allerede til den Tid kunne faa den første forhøjede Understøttelse, da det jo er midt i Vintertiden, at det kniber mest for disse gamle, udslidte Mennesker. Jeg vil haabe, at det maa lykkes at faa Loven ført igennem saa betids, at den kan træde i Kraft saa tidlig, og at man vil tage Hensyn til mine øvrige Bemærkninger. Jeg ved godt, at der vil blive sagt: Ja, men saa ville ogsaa Invaliderne fra sidste Krig ønske deres Understøttelse forhøjet. Dertil vil jeg sige: Nu have de gamle Krigere fra 1848—50 maattet vente saa mange Aar; saa kunde det nok være betimeligt, at de nu faa deres Understøttelse forhøjet, og de andre maa saa nok kunne vente noget længere. Jeg skulde selvfølgelig ikke have noget imod, at de ogsaa fik deres Understøttelse forhøjet, men det tør jeg ikke haabe, vil kunne ske.

Schmidt: Nærværende Lovforslag kan sikkert vente Tilslutning fra alle Sider saavel i dette Ting som i det andet Ting. Vi have vist alle sammen stor Medlidenhed med disse gamle Krigere, der ikke have tilstrækkelig Understøttelse gennem Invalidefonden, saaledes at de maa appellere til Medborgernes Veldædighed og God-